

Színházi Újság (Országos Színházi Revü)

Szerkeszti

MAGYAR LÁSZLÓ.

PUCCINI

Ára 2000 korona

Telefon:
7-73**MANDEL**Telefon:
7-73.csónakház és tisztai kikötő
Városi telep: Szeged, Béke-u. 10.

Tisztelettel értesítjük a n. é. közönséget, miszerint csónakkikötőnk és javító műhelyünket a Tiszán májusban teljesen felszerelve, 100 öltöző fülkével (külön női osztály) megnyitjuk és csolnakmegőrzéssel. A nekünk átadott csolnakokért tűz- és lopás szempontjából szavatosságot vállalunk. Felkérjük azokat akik fülkékre és megőrzésre előjegyzést eszközöltek, szíveskedjenek 3 napon belül bérletjegyüket a telepen átvenni.

Hírlapkiadó- és Nyomdavállalat R. T.
Szeged

(a Friss Hírek nyomdája)

Olesón, izléseesen készít nyomtatványokat.

Telefon 8-95.

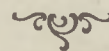
Tisza Lajos-körút 71.

KASS KELETI SZŐNYEGSZÖVŐ MŰHELYE

Szeged, Boldogasszony-sugárút 1. szám.

Sürgöncim: Kass Keleti Szeged.

Megrendelésre készít antik perzsaszőnyegek tervrajzai után minden méretű, kézi csomózású szőnyeget. Kész szőnyegek állandóan dus választékban. Szőnyegeink a legnemesebb anyagból kiváló gondossággal készülnek. Jutányos árak!

Szőnyegszövéshöz szükséges összes anyagok és felszerelések állandóan legjutányosabb árban kaphatók.

Reproduction artistique de tapis Perses antiques.

SZERKESZTŐSÉG
és kiadóhivatal Szeged
Városi Színház épület,

SZÍNHÁZI ÚJSÁG

EGYES SZÁM ÁRA
2000 korona.

Szerkeszti:

Telefon : 690 szám.

Hirdetések tarifa szerint.

MAGYAR LÁSZLÓ

SZÍNHÁZI, TÁRSADALMI ÉS MŰVÉSZETI ORSZÁGOS REVÜ

HIÁBA VÁRTAM...

*Ó asszonyom, ki csókot, lelket adnál,
Hiába vártalak egy életen,
Én szomjamat oltottam több pataknál,
De te volnál a tenger, végtelen.
Én lelkemet kínáltam több kalandnál,
De lelkem lelke, nem jöttél velem.*

*Ó asszonyom, még tavaszok lehetnek
S te nem fogsz jönni semmi kikeletnek
Új balzsamával. Tán sirom felett
Kihajtasz, mint egy nefelejcs, lehet...*

JUHÁSZ GYULA

Duse Eleonora meghalt.

Egy Amerikából érkezett távira jelentése szerint *Duse Eleonora*, a nagy olasz tragika, husvét hétfőjén Pittsburgban hatvannégy éves korában meghalt.

A komédiásné, aki örök álomra hunyta be szemét a messze idegenben, példátlan és egyedül álló jelenség a művészet történelmében. Nem hasonlítható össze senki mással. A magyar közönség jól ismeri, hiszen több ízben járt nálunk. Mit kel'ene róla írni egy rövid kis cikk keretében, holott ő volt, aki új vizekre dobta a színművészet hajóját és olyan eshetőségeket tárt fel is, mint előtte még soha senki.

Duse Eleonora gigantikus, különálló egyéniségének titkát hiába keressük. Mint valami megfejtés felé vezető utat talán felemlíthetjük, hogy *össze tudta egyeztetni a realis igazságot a művészi igazsággal*, és az egyéni alakításba belevitte az *általános, egyetemes embe-reit*. Nem dolgozott külső manirokkal, melyek minden évtizedben változnak, hanem a lélek megnyilvánulásaival, melyek változhatatlanok.

Az író, a maga intellektuális gögijében néha úgy képzei, hogy a színész csak az ő szolgálja, interpretálója, szóc-öve, aki Duse Eleonorát csak egyetlenyszer látta életében, az kiábrándult ebből az írói önhiltségből. A szavak, melyeket ő mondott ki, megteltek dinamikai repüléssel, az alak tele lett erővel és léttel, a váz alá hirtelen izmok, csontok kerültek; — a szerep egy perc alatt

élő, eleven ember lett. Ujra teremtette és soha meg nem hamisította az író, ezt Duse Eleonorán kívül senki nem tudta megcsinálni.

A vérbeli komédiásfajta gyermeke volt, olasz asszony, kinek eredendően vérében van a színjátszás, az emberi indulatoknak, érzéseknek, ösztönöknek villámgyorsan váltakozó, vibráló megmutatása. A komédia ősi földjén Olaszországban fogamzhatott és nőhetett nagyra ez az egyedülálló tünemény, aki mielőtt lehunyta volna csodálatos ragyogásu szemét, száz meg száz különféle emberi teremtés életét élte, vergődte, küzdötte, sirta, kacagta, diadalmaskodta, vagy összetörve lemondta, — a színpadon. A színpadon, mely annak, aki igazi hivatottsággal jár rajta, sokkal különb, realisabb és igazibb életet jelent, mint minden ami rajta kívül esik, mint a mi egész világunk.

A Mézeskalács Szegeden.

Az operettnél sokkal több Emőd Tamás maradandó szépségű és értékű daljátéka, amelyhez Szirmai Albert írt finom, meleg, stílusos muzsikát. Egy magyar költő színpadi álomlátása ez a bűbajosan kedves darab, amelyben a magyar népmese merész és furcsa logikája, humora és kedélye a magyar

népdal ku uc szilajságával és andalgó érzéseivel egyesül. Soha ennél költőibb librettót nem írtak és soha még a háboru névtelen közkeatonáinak, az ismeretlen vitézeknek olyan megkapó és megható emléket nem állítottak, mint amilyent szívből jövő, könnyes és dalos szavakból Emőd Tamás állít a második felvonás lélegzetállítóan főséges nagy jelenetében. Bizony több ez, mint operett, bizony megérdemelte ez a remek daljáték, hogy a szezon legnagyobb sikere legyen az övé — Pesten.

A szegedi előadás is nagy igyekezettel, sok jóakarattal kedveskedett a szerzőknek és néhány igen értékes momentummal szolgált.

A rendezés is csupa buzgalom volt és szeretet. *Gábor Mara*, Királyné Encellája választékosan díszkrét hangulatos és stílusos, *Vég helyi Iza Örszéje* igaz magyar pesztonka, *Uty Gizella* édesanya alakja remekben formált, csupa lélek és igazság, *Faith Giza* roppant takaros menyecske. *Bihari Sándor* bujdosó Jéskája pompás figura, gyönyörűen énekel, *Bellák Bolondja* hol mulatságos, hol megható, *Herczeg Vilmos* Pityi Pál csizmadiája merő élet és derű.

A Mézeskalács Szegeden is ennek a szezonnak legművészebb eseménye az ugynevezett „könyebb” műfajban.

j. gy.

— Mellékletünk e héten *Réti Ödön*: *Viora* című egyfelvonásosa, amelyet az Olimpiász-esten mutat be a szegedi városi színház.

Nincs már művészet-pártolás!

Kiselejtezett ügyvédi iratok kerültek a napokban a kezembe, azokat böngészve akadtam rá az alábbi kulturadatokra:

4161/P. Mártius 14—1885.

A tekintetes királyi törvényszékhez mint váltóbirósághoz Szegeden. Sommás váltókeresete a Szegedi Kézműves-bank bejegyzett cég felperesnek, képv. *Török Sándor* ügyvéd által (lak. Szegeden Zrínyi-utca 16. sz. a.) *Szép Aladár* színész (Nagy Imre társulatánál), *Ujj József* ügyvéd (lak. Kigyó-utca 2. szám) és dr. *Babó Emil* ügyvéd (lak. Széchenyi-tér 7. szám alatt) alperesek ellen 200 frt. váltóbeli töke és járuléka iránt.

Tehtetes királyi törvényszék! *Szép Aladár*, *Ujj József* és dr. *Babó Emil*, mint az A. alatti váltó ellogadó, kibocsájtó és forgatója, mindmegannyi szegedi lakosok, tartoztak volna nekem 1885. évi február hó 5. napján o. é. 200 frt váltótökét egyetemleges kötelezettséggel megfizetni.

Mínt hogy ezt nem teljesítették, a váltó ellenő B. alatti szerint ovatoltatván, a C. alatti szerint utolsó hátratóssal közöltetett, mely alkalommal 3 frt. 88 kr. költséget okoztak, ennél fogva kérem D. alatti igazolt ügyvédem által a tekintetes kir. törvényszéket mint váltóbiróságot, miszerint alpereseknek ezen sommás váltókereset folytán meghagyni méltóztassék, hogy nekem 20) frt. váltótökét, ennek

1885. február 5-ik napjától járó 6% kamatait, $\frac{1}{3}$ százalék váltódíjat, 3 frt. 66 kr. óvás, ugy az alatt felszámított költségeket három nap alatt, különbeni végrehajtás terhe mellett egyetemleg fizessék meg.

Költségek:

Jelen kereset szerkesztése	20 frt.
Felszerelése 4 péld. 9 mell.	4 " 10 kr.
Bélyegek	5 " 10 kr.
Összesen:	29 frt 10 kr.

Tisztelettel

Szegedi Kézműves-bank.

A B. alatt említett óvás kifejti, hogy *Abafi Aurél* kir. közjegyző 1885. február 7-én délután negyed 6 órakor a megkereső pénztintézet Kárász-utcai üzletében megjelenvén, miután ott a kérdéses váltót a vezérigazgatónak s a pénztárnoknak fizetés végett személyesen bemutatta, tőlük — legnagyobb ámulatára — azt a választ nyerte, hogy fedezet nem érkezett. Erre kiadta az „óvás-oklevelet”.

Március 19-én már végeztetett is a törvényszéken, hogy *Szép Aladár*, *Ujj József* és *Babó Emil*, az 1884. november 5-én kelt váltó árát egyetemleg fizessék le, a perköltséget 14 frt. 15 kr-ban állapítván meg *Muskó elnök* ur, mit is *Chilkó jegyző* jegyzett ellen. (Amint tehát látni való, a pórt vívó ügyvédek számára akkor is csak a felét ítélték meg annak az ősszegnek, amit kértek).

Az iratesomó hiányos, csupán töredékei vannak, mint híres époszoknak. Találtam azonban még egy félárkust ezzel a szöveggel:

Ideiglenes nyugta,

o. é. 35. frt 30 krról, szóval harmincöt forint 30 krról, mely összeget tekintetes dr. *Ujj József* ügyvéd úrtól a szegedi Kézműves-bank felperesnek *Szép Aladár* s társai alperesek elleni végrehajtási ügyben 10438/1885. sz. a. végzés szerint mai napon perköltségek fejében hiány nélkül felvettem, ezennel elismerem és nyugtatom.

Szegeden 1885. szeptember hó 15-én

Török Sándor ügyvéd.

A nyugta hátára ez van írva: Lejárat 1885. december hó 5., — amiből egészen nyilvánvalók a következő dolgok: A *Zsirások*, akár milyen reményteljes aranyifjak voltak is, nem tudták egyszerre kifizetni a horribilis summát. Reméltem ugyanis, senki sem gyanúsítja meg korunk és régi időink jeles művészt, *Szép Aladárt*, azzal, hogy ő fizetett volna. Szépen fizetett, mondaná a mai idiologia.

Hátra van még a cím megmagyarázása. Az elmondottak alapján ismételjük, hogy nincs már művészetpártolás, dehogyan van. A váltó csupán az ismertett adatok szerint is 250 forintra emelkedett a költségekkel, az a pénz pedig ma tízmillió koronát jelent. El tudja-e valaki képzelni, hogy tesztem azt *Lugosi Döme* tízmilliót zsírál *Czobor Imrén*ek?

Egyébként talán váltók sincsenek már. Legalább a színészvilágban, egész bizonyos, nem ismerik. De negyven év előtt ebből éltek az emberek, a bankok és az ügyvédek.

— En viragoztatom fel a pénztintézetet,

Antonia, gasztronómia és egyébek.

Budapest, 1924. husvétii fagyos időben.

Helge Lindberg-láz után most akuttá vált a *Fedák* láz Budapestben. A Vigszínházban végtelen finoman cizellált felépítéssel Lengyel Menyhért négy képből álló vigjátéka, az *Antonia* megy állandóan zsufolt nézőtér előtt.

Egy vidéki kisgazdához férjezett pesti helyre-menyecske egyetlen éjszakai kalandja valamely előkelő dunaparti étteremben és a vele kapcsolatos „szív” ez epizódok — ezeket hozza színre az illusztris szerző hamisítatlan magyar levegőben, előkelően játszó színművészekkel, kitűnő megfigyelések, a szinpadai technika és az aktualitások összes vívmányainak kihasználásával, a Ritz-étterembeli cigánytörzsenekar aktív közreműködésével, lukullusi étkezések és — miként olvashattuk — „igazi” pezsgőzés mellett folyó csendes sirva-vigadás közepette...

Az intim lelki élvezetek valószínűs áradata amit Fedák Sári és összes partnerei az egész estén át nyújtanak. A mai nehéz idők keserves kinjai alatt görnyedező magyar közönségnek határozott üdülés, kristálytisztá forrásból merített szomjoltás ez a művészetteli vigjáték, mely — érzésem szerint — műsoron marad míg az utolsó elszányodott, de „legalább egyszer mégis” mulatni vágyó intellektuál meg nem nézte.

A hangulatkeltés ragályos mivolta meg lévén állapítva, nem csoda, hogy a közönség is, — aránylag jelentéktelen

anyagi áldozatok árán, — tündelőleg részt vesz a mulatozásban és vége-hossza nincs a kihívásoknak, a fapsnak, a lélekből fakadt tartós és igaz sikernek.

A szinpadon: *uzsonndra, vacsorára és hajnali korhelyevesre* folytatólagosan terített asztalok izes falatai és édes nedűjén kívül, más mindenből bőven kijut a legszerényebb helyhez kötött hallgatóknak is.

Neves művészeink: *Fedák, Hegedüs, Gál Franciska, Lukács Pál, Pártos Gusztáv, Sarkadi* és a többiek mind szívesen csillogtatják értékes tehetségüket az „Antonia” előadásán és a művészetet a hasznossal, kellemessel egybekötve — de fakto — ott a szinpadon, a közönség előtt költik el jóízűen részletekben és páratlan derűs hangulatban opulens vacsorájukat...

**

Pesti tartózkodásaim alatt, a Vigszínházzal szemben lévő „Vigszínház-étterem” törzsvendége lévén, autentikusan tudom, mik kerülnek naponta Szigetű Géza gyermekkori barátom (nyugdíjas Műv. főtisztviselő, jeles bölcsészeti kutató stb.) konyhájából a Vigszínház szinpadára. Sok százezer koronára rug a napi cech.

Ama illúzió azonban, mintha „valóságos” pezsgő idezné elő a láthatóan pezsgős jókedvet, — cáfolatra szorul. Hegedüs Gyula a „tokány”-t szereti.

moáda a színész (de épp így mondta az újságíró is), nem a kereskedők. Azok lejáratkor kifizetik a tartozásukat, míg én prolongálok és sűrű kamatokkal áldozok a bilánc oltárán. Hát az ügyvédek mit csinálnának nélkülem?

Lett is a száz forintos váltóból perköltségekkel együtt néha hét, néha háromszáz forint adósság, — azért valaki mindig kifizette.

— Ki az a három gavallér? — kérdezte az idegen az utcán a benszállóttól.

— Az elfogadó, a kibocsátó, meg a forgató, — volt a válasz.

Legfőbb az történet, hogy a legközelebbi alkalommal helyet cseréltek a hármak a zöldes színű keskeny lapon, amit ifjusági folyóiratnak hittek.

Mikor Thury Zoltán megérkezett Szegedre idevalósi újságíróknak, a harmadik percben váltót helyeztett Csoór Gáspár elé.

— Hallandó e kolléga ur aláírni?

— Akár mind a négy sarkában, felelte készséggel Gazsi.

A bohém-embernek pedig annyi volt az adóssága, hogy minden fizetését lefoglalták. Elvált hát a feleségétől, az asszony pörölte tartásdíjért, gyerekek ellátásáért s ez a követelés minden mást megelőz Most már odament a gazsi legnagyobb része s így végre megtudtak élni. Most azért nem mentek szét a válasz után sem, épp úgy szerették egymást, mint azelőtt, de meg kellett csinálni a trükköt a hitelezők kijátszására.

Részére ez kerül asztalra stb., stb. . . . A korhelyevessel azonban határozottan baj van. Az éttermet a színházról, csak az utca szélessége választja el, mégis elsikkad *utközben* a szolgaszemélyzet kezén, illetve száján a beleapított finom füstölt kolbász . . . melyen, a művészek részéről történt általános meghíányolás alapján megindított *jóindulatu* fegyelmi megtorlás sem segít.

**

Az „Antonia” széleskörű sikerét regisztrálván, reméljük, nemsokára Szegeden is lesz részünk . . . hasonló jókból.

Dosch.

Pallay Matild és Medveczky Bella vendégjátéka.

Pillangó kisasszony.

Alig zajlottak le a legutóbbi operaelőadások, az operakedvelő közönségnek ismét ritka művészi élvezetben lesz része a színház igazgatóságának áldozatkészsége folytán. Ugyanis f. hó 30 án szeidán és május 1-én csütörtökön a Pillangó kisasszony, Puccini legszebb zenéjű operája kerül színpadra a szegedi városi színházban.

Hogy az előadás fényét emelje az igazgatóság, mindkét estére két olyan kiváló vendéget, mint Pallay Matildot, Pillangó kisasszon szerepére és Medvicki Bellát Suzuki szerepére szerződtette le. A két művésznőt nem kell a szegedi közönségnek bemutatni, mindkettőt, mint a m. kir. Operaház első énekesnőit, jól ismeri. A szegedi operegyüttes kiváló tagjai, élükön Bihary Sándorral, a legnagyobb ambícióval készülnek ezen előadásra Andor Zsigmond igazgató karnagy vezetésével.

A filharmonikusokkal megerősített zenekar és a kórus, mely előadásról előadásra szebbet, iökeletesebbet produkál, a legnagyobb lelkesedéssel vesz részt a próbákon, hogy ezt a két operastét felejtethetlenné tegye a közönségnek. Az előjelekből ítélve, zsufolt ház fog gyönyörködni mindkét estén Puccini kiváló alkotásában.

— Jövő héten piacra kerül a *Kis Marat* szövegkönyve. A *Kis Marat* szövegkönyve, amely *Móra* Ferenc és *Tonelli* Sándor fordításában a Színházi Ujság mellékleteként folytatásokban már megjelent, a jövő héten kerül ki a könyvpiacra rendkívül izlées kiállításban. A 12000 korona, amelynek husz százalékát a *Színházi Ujság* az országos színészegyesület nyugdíjalapjának gyarapítására fordítja.

A háboru előtt még élt Szegeden egy roszakatag kucséber. Fáradtan vándorogott az éjszakában, boldog volt, ha játszott valaki nála egy skatulya szardiniára. Az igazi nevét nem írom ki, a régi emberek ugys ráismernek arról, ha másról nem, hogy Mikádónak hitták.

Valamikor szép vendéglője volt a Feketesas-utcában, az akkori előkelő vendéglők során. Ide jártak a bohémek korlátlan hitel mellett. El is intézték az öreget, aki maga volt a jólelkűség és a naivság.

— Mit vitáznak az urak? — lépett egyszer a színészek asztalához.

— Fogadtunk, mondta valaki.

— Mibe?

— Az ugys csak később dől el.

— Nem arról van szó, hanem mennyibe fogadtak?

— Öt üveg pezsgőbe.

Mikádó már hozta is.

— Majd fizeti a vesztes, én előlegezem.

Mikor aztán már itták a habos bort, tovább érdeklődött az öreg.

— Micsoda is a fogadás tárgya?

— Eh, azon kaptunk össze, hogy ha ledől a város háza tornya, a Széchenyi-térre esik e, vagy a Feketesas utcába?

Mint látnivaló, ma sincs aki megfizesse az öt üveg pezsgő árát, mert sem a torony nem dől el, sem a fogadás. Ellenben Mikádó bácsi ilyenformán teljesen elkészült. Bob.

R. U. R.

Gépemberek a szinpadon. — Uj Ádám és uj Éva. — Érzéketlen szivek.

A cím, *Rossum s Universal Robots*, azt jelenti, hogy Rossum általános robotos gyára. Robotos pedig itt husból és vérből, csontokból és idegekből gyártott embereket jelent, szóval gépek útján alkotott embert, aki csak dolgozik, nem politizál, nem képvisel vágyakat és nem szeretkezik, nincs öröme, sem fájdalma, nem tud sirni és nevelni.

A *R. U. R.* mérnöke azonban ember, aki már csak a kísérlet és tudomány érdekében is egy olyan robotost gyárt, akinek minden ize és idege emberi méretű. Ebből keletkezik a katasztrófa, mert a robotosok fellázadnak, elpusztítják az embereket, akikkel együtt vész el a gyártási titok. A robotosok csak rövid ideig élnek, de azt akarják, hogy fajuk szaporodjon s az egyeilen élő embert, Aliquist építész akarják robotosgyártásra kényszeríteni.

Aliquist ember és emberien gondolkodik. Meglátja a robotost és robotosnőt, Primust és Helént, akikben felébredt a szerelem, a továbbélés szent érzése. Már látja, hogy nem pusztulnak ki a robotosok, mert Primus és Helén, mint Ádám és Éva, visszaindulnak az emberi érzések határaihoz.

Mozgalmasan és izgatón perdtülnek a jelenetek. A gépemberek otromba alkotásai előzőnlük a szinpadot, küzdenek az emberekkel, akik elsatnyultak és félnek, az emberi dekadencia gyávaság és remegés érzésével tölti el az él^ket s azoké a jövő, akik bátran szembenéznek a veszéllyel, akik azért küzdenek, mert létezni akarnak.

Ez a költői gondolat bujt a robotosok vaskos ruhája alá, de az emberekből nem csendül ki a madáchi eszme: „Ember küzdj és bizva bizzál.” A robotosok pusztitanak, de alkotni nem tudnak, a legprimitivebb, a legegyszerűbb természeti törvény, a fajfenntartás ereje hiányzik belőlük. De poétikusan csendül fel az utolsó akkord, egyik legszebb himnusza a szerelemnek, mert csak ez az, ami tovább él, ami az utódokban folytatja a jelent.

Capek Károly, ha nem is franciás szellemességgel és nem is magyar lendülettel írta meg a *R. U. R.*-t, mégis tanubizonyságot tett arról, hogy hisz az éleiben, a szeretetben és az isteni örök igazságban.

—tör.

— Mi ujság a szinháznál?

— Nem tudok e héten sokat. Amint mondtam, Mézeskalács nagyon tetszett a közönségnek.

— A vásárhelyi előadások mért maradtak el?

— Mivel az arénát renoválni kell. Továbbá a teherpróba, amit minden évben megtartanak, tízezer téglát kell a szinkörbe behordani. Azonban a kert és az udvar víz alatt van és így nem lehet egyelőre a teherpróbát megtartani.

— Mikor megy Kis Marat?

— Most már tudok pontos dátumot mondani: Május 14-én, Somló József és Szende Ferenc, a budapesti m. kir. Operaház tagjainak felléptével. Pesti szinházi körökben annyira érdeklődnek a bemutató iránt, hogy már sokan jelezték lejövetelüket.

— Mi van a Viola ügygel?

— Egyelőre még semmi. Viola (Szege- den:)

Margit megfőlebbezte a szinházi biróság ítéletét s így az ügy uj tárgyalásra kerül. Így tehát még nagyon korai voltak azok a kombinációk.

— Mit szoltak a szinházban ahhoz, hogy a SzÁK legyőzte a Zuglót?

— Képzelteri, örültek neki. Akik husvétvasárnap délután nem játszottak, mind künn drukkoltak a mérkőzésen, élen a direktorpárral. Hisz az egész szinház a SzÁK-nak a hive. Hallotta volna azt az örömrivalgást, amikor hirül hoztam a győzelmet. Herczeg Vilivel nem lehet azóta beszélni, mindenkivel lóhátról beszél. A mérkőzésen a második félidőben a közönség folyton a Vörös malomból idézett. Mikor Bäck Totyi megrugott egy játékos, kiabálták: „Megbarátkozott a gondolattal, hogy embert öl.” Mikor a bíró biráskodása nem tetszett: „Aljas lett, huj, huj!” t kiáltottak. „Nyisd ki! Csukd be!” „Legnagyobb feszültség az egész vonalon” s más efféle idézetek hangzottak el.

— Mire készülnek a szinházban?

— Jövő héten megy Capek világhírű szinműve: *R. U. R.*, továbbá Pillangó kisasszony opera és Rózsa-lány operett. Amint láthatja, az egész művészszemélyzet foglalkoztatva lesz a jövő héten. Különbén a legközelebbi hetekben egy világhírű opera

Szibéria, Giordano operája kerül színre a szegedi szinházban. Más ujságot nem tudok mondani. Isten áldja meg.

— Hová siet?

— Na hallja! Jövő héten lannyi premier lesz, hogy két délelőttöt vesz igénybe, amig jegyhez jutok. Sietek a szinházi pénztárba. Amint értesültem, Gazdy Aranka színésziskolájának a második matinéja vasárnap délelőtt lesz a Korzó-moziban. Remélem, maga is eljön és meghallgatja a jövő színészet nagyjait.

— Ki a legtehetségesebb növendék?

— Van közöttük egy csinos fiatal lány, aki komoly szerepkörre készül. Nagy jövőt jósol neki tanárnője. K.

— **Művészi ruha festést eszközöl Váradi testvérek** Dugonics-tér. Napló ház. Telefon 94.

Barcarola

I.

*Kis csólnakonban kedvetem
Szerelmes csókra vár,
A tenger sima tükrén
Ragyog a napsugár.
A lány zefir sutogva kél
Ringatja csólnakom,
Hallgasd meg édes babám
Én szerelmes dalom.*

*Te éjzsemü tüzes ledny
Imádlak forrón, régen,
A két szemed az ugy ragyog,
Mint csillag fenn az égen.
A boldog órát ugy lesem,
Epedve várva várom,
Mikor leszel már az enyém,
Mikor leszel a párom.*

II.

*A nap leszállt, feijő a hold,
Már alszik a világ,
Epedve várok redd,
Te büvös, szép virág.
Repülj hozzám szerelmesem,
Száz csókkal várok rád
Tapadjon forró lúzás
Ajkamra forró szád;*

*Te éjzsemü tüzes ledny
Imádlak forrón, régen,
A két szemed az ugy ragyog,
Mint csillag fenn az égen.
A boldog órát ugy lesem,
Epedve várva várom,
Mikor leszel már az enyém,
Mikor leszel a párom.*

K.

Aki a **Centrumban** olcsón vásárol, az pénzt takarít meg és a magyar ifjúságot támogatja.

Legdivatosabb keztyük csakis Paulusnál kaphatók, Iskola-utca 9. sarok.

Vióra. Végezz vele. 1

Zimbrán *(kételkedve)*. Nem bántasz? Joán. Bóttal verjelek ki, mint egy kutyát?

Zimbrán. Megyek magamtól is. *(Gyanakodva, óvatosan lopakodik az ajtóig, kinyitja a küszöbön visszafordul, szembe néz Joánnal.)* Cine mintye! *(Gyorsan elmegy.)*

VII. JELENET.

Vióra, Nucu, Joan.

Vióra. Hallottad? Miért engedted el? Szaladj utána, öld meg. *(Az ajtóhoz fut, ki akarja nyitni, de Joán félretaszítja.)* Joán, ne engedd!

Joan. Szedd össze a ruhádat, meg azét a gyerekét és menjetek. *(Leteszi a puskát.)*

Nucu *(az ajtóhoz simul, panaszosan)*. Apám, a szájamat betömte egy kendővel.

Joan *(elfordul)*. Takarodj! *(Nucu ijedten, sirón-közva néz hol red, hol az anyjára s szepegeve őszszéhzúzódva bemegy a kamrába, mely még nyitva áll.)*

VIII. JELENET.

Vióra, Joan.

Vióra. Miért bántod? Mit vétett ez a gyerek? Joán . . . édes uram, mért bántod ezt a gyereket? Joán. Az ördögé, nem az enyém.

Zimbrán Tódor, ha hozzányulsz a fiamhoz . . . Nucu, Nucu . . . szólj hát az anyádnak . . . szólj, szólj! *(mind a két öklét felemeli.)* Jaj neked, jaj neked . . . Nucu . . . boldogságos szűz . . . ugy-e nem igaz? Csak azt akarja, hogy kinyissam az ajtót s elrabolja a fiacskámat . . . Nucu!

Zimbrán. Itt fekszik a földön.

Vióra. Nucu, Nucu! Nem igaz . . . *(haját tépve a Mária-kép elé áll.)* Minek engedted ezt? *(Szűnet.)* Mária, adj erőt a kezemnek . . . adj erőt a körmeimnek, hogy a körmeimmel téphessem széjjel. Adj erőt a fogaimnak, hogy a fogaimmal téphessem széjjel. *(Leveszi a falról a másik gyertyát, az égő mellé helyezi, meggyújtja, aztán térdre roskad.)* Öleld karjaidba ártatlan kis lelkét. Nucu . . . *(Arccal a földre borul.)*

V. JELENET.

Vióra, Joan.

Joan *(benyit, nyugtalanság az arcán)*. Nem inlellelek az ablakból? . . . Vióra! *(közelebb megy.)* Mi az? Mi történt? *(Szegre akassza puskáját.)*

Vióra *(feltérdel, a gyertyára mutat.)* Nucu . . .

Joan. Mi, mi az? Hol van, mit beszélsz? Vióra, szólj hát.

Vióra. Meghalt.

Joan. A fiam? Hol van, mi történt, hol van, add elő a fiamat!

Vióra. A Zimbrán megfojtotta.

Joan. Megfojtotta? Zimbrán... így vigyáztál a gyerekre? Nucu... kis fiam. *(Követelő hangon)*

Hol van a fiam? *(zokog).*

Vióra *(az ajtóra mutat)*: Joan, kezredre adom a gyilkosát.

Joan. Inkább pusztultam volna el... de nem is akarok...

Vióra. Ne sírj, ne sírj, drága jó uram.

Joan *(az ajtó felé megy)*.

Vióra. Joan... várj... vigyázz... ne sírj drága szép emberem... ne menj... várj...

Joan... nem igaz... valamit meg kell neked mondanom... hallod... ide hallgass...

verj meg engem... tüss... Ólj meg engem... nem a te fiad halt meg... Zimbrán a Nucu

apja... a Zimbrán gyereke halt meg.

Joan *(meredten áll egy pillanattig, aztán felordít. Te! torkon ragadja az asszonyt, Kutya!*

Vióra. Ólj meg Joan. *(Elkapja az ura kezét és megcsokolja.)*

Joan *(érintja a kezét)*. Takarodj, takarodjatok, se élve, se halva ne lássalak többé benneteket... pusztuljatok! *(Rányomja a kezét a kilincsere.)*

Joan. Vigyázz Joan, ott van bezárva Zimbrán.

Joan. *(Fordít a kulcson, behasszítja az ajtót, aztán villámgyorsan odaugrik a puskájához s lövéssre készen szembe áll az ajtóval.)*

VI. JELENET.

Vióra, Joan, Nucu, Zimbrán.

(Eltek néhány pillanattal s akkor Zimbrán Nucu magára előtt lövő kővel, a gyermek anyjához rohan.)

Vióra. Fiam, fiam! *(öröngve szorongatja, majd hirtelen elhőly magától. Rá akarja magát vetni Zimbránra).* Zsivány! *(Az úrra néz, fejéhez kap)*

Jaj... én... Joan... Istenem... *(Ugyan-ezen idő alatt Zimbrán mintha a haláltól lövest vőrd, tenyerével eltakarja szemét, majd két karját feje fölé emeli. Joan leereszti a fegyvert.)* Óld meg, öldd agyon!

Nucu. belönte a szájamat egy kendővel.

Vióra. Óld meg Joan, ne irgalmazz neki.

Zimbrán. Lőj agyon, hatalmadban vagyok, lőj, ha vétettem ellened... itt a gyerek... ki bántotta? Az asszonyod...

Vióra. Ne hallgass rá Joan.

Joan. Csend legyen.

Zimbrán. Erre járтам, gondoltam benéztek...

Joan. Takarodj!

Zimbrán. Bezár ide... megyek... nem jötem én... tedd le azt a puskát...

Joan. Pusztulj! De vigyázz... Kétéd az Istenedet... ne kerüdj a szemem elé többet! Mert... te gyalázat, te utolsó... a kapcarongyomat se törtüdném hozzád. Te földlénhe, földszemele, lesi-puskás, orgyilkos, sópredék... pusztulj!

Zimbrán. Nyisd ki!

Vióra (*kacag*). Kinyissam?

Zimbrán. Nyisd ki te pokol fajzatja.

Vióra. Mindjárt lelkem, mindjárt, nyitom már, csak egy kicsit várj még, csak addig várj, míg az uram hazajön. Van veled egy kis beszélni valója.

Zimbrán. Vióra!

Vióra. Mi baj lelkem?

Zimbrán. Vióra!

Vióra. Vióra, Vióra, az a nevem, talán nem tetszik? Most benn vagy a csapdában Zimbrán Tódor.

Zimbrán. Nyiss ajtót, utoljára mondom.

Vióra (*mintha ingadozna, fogja a kulcsot*). Hogy elrabold a fiamat?

Zimbrán. Nyiss ajtót, különben... (*Szűnet*.) Vióra... ide halgass... megfojtottam a fiadat.

Vióra (*be akar nyitni, eszeveszetlen rázza a kulcsot, csak aztán nyúl a kulcshoz*). Nucu! kistiam, szólj... szólj az anyádnak... Kiáltás! (*Az ajtóra tapasztja a fülét*.)

Zimbrán. Most már megtarthatod a fiadat.

Vióra. Tódor... nem bántod te... a tulajdon édes gyermekedet! Nucu, Nucu!

Zimbrán. Nincs már nekem fiam, de neked sincsen.

Vióra. Nucu... szólj kis fiam... mondd, hogy nem igaz! Nucu! (*a kulcsot fogja*). Jj neked

Vióra. Joan, jó uram... hát te igazán azt hitted, hogy az övé... Joan... hát nem érted? A tied, kié volna másé? A te tested, a te véred, gyereke... érts meg engemet Joan... a gyerek nem halt meg... él a fiunk... látod, semmi baja... örülj hát neki... mért nem örülsz? Szeresd a kisfiadat megint... a tied ő, a tied Joan... esküszöm... azt hittem meghalt... akkor úgy gondoltam... hogy meghalt, hogy nincs már gyerekem... te elhitted Joan? Mikor láttam, hogy úgy fáj a szived a gyerekért, mikor úgy sirtál, jajgattál... fáj a szívem... Nem tudtam nézni a fájdalommat... gondoltam, nekem már ugyis mindegy, ha meghalt a gyermekem, de téged sajnáltalak nagyon, szegény... mikor úgy sirtál. Gondoltam, teveszem szivedről azt a borzasztó bánatot... úgy hazudtam magamra a bűnt, hogy nem te vagy a gyermek apja... hogy ne fájjon a szived a gyerekért... csak a haragod maradjon meg én irántam... engem verj... engem megölj, elűzz, elkeress engem a házból. (*Sír*.)

Joan. Soha többet nem tudom én már elhinni...

Vióra. Esküszöm neked Joan. (*A szentkép elé áll*). Nézd, Joan, jöjj ide... itt a boldogságos Szűz előtt esküszöm neked: kárhozzak el, farkasok tépijék ki a szivemet az eleven testemből, lelkem visszajárjon. soha nyugtot ne találjon...

Joan. Jöjj el innen Vióra. (*Ajtóell és odébb vezet*). Az ablak előtt állnak meg.)

Vióra. Édes jó uram, (Hirtelen.) Ott megy. (Kiment az ablakon.) Ott megy Zimbrán. Most ért fel a Fehér sziklára. Végezz vele, siess, nem lát senki, egy teremtetett lélek sem jár erre (leakasztja a puskát). Őd meg. Fogd, siess! Őld meg! Én érettem, a Gligoréti, a könnyed hullásáért . . . Siess, Őld meg, Őld meg, siess, lőj! Ne félj! (Kinyitja az ablakot.) Lődd agyon! (a puskát az ura kezébe erőlteti). Lőj, siess . . . most van a szakadéknál . . . lőj!

Joan (megrázkodik, céloz, elszíti a puskát.)

Vióra. Találtál . . . lezuhant . . .

Joan. (elhajítja a puskát) Mit cselekedtem ?

Vióra. (becsukja az ablakot s halkán, büntudattal.

Megfizetél neki. (Az égő gyertyákra mutat.) Két gyertya ég . . . ezután minden évben két gyertyát gyújtunk . . .

(Függöny.)

magával hozza az anyját is . . . Ki készletelt téged erre a hazugságra ?

Vióra. Féltettem a gyereket, a félelem készítetett, hogy úgy tessz vele, mint a Gligorral.

Zimbrán (sötétlen). Mit tettem én vele ?

Vióra. Megölté.

Zimbrán. Nem vagyok én olyan rossz ember, nem tudnék én bántani egy gyereket.

Vióra. A Joan gyereket sem ?

Zimbrán. Azi sem.

Vióra. No hát akkor a jó Isten áldja meg, hát leten vele Tódor, ne haragudjon rám, menjen szépen, békességgel az újfára (kezel nyujtja).

Zimbrán (megragadja az asszony karját s elszítja, hogy a földre zuhan), Rongy! Azt gondold hiszek neked ? (Az ajtóhoz ugrik, megnyomja a kilincset, fordít a kulcsön s bemegy.)

IV. JELENET.

Vióra — és benn Nucu, Zimbrán.

Vióra (felkapaszkodik, az ajtóhoz fut s a kulcsot ráfordítja a zárta).

Nucu. Anyám . . . anyám !

Zimbrán (a kilincset rázza), Nyisd ki. Nyitod ki !
Vióra. Dörömbölhetsz.

szembentéz vele.)

Vióra. Látja ezt?

Zimbrán. *(meghökken.)* Hol az asszonyra néz, hol a gyertyára). Mit néznek rajta?

Vióra. Mácsán Gligor lelki üdvéért gyújtottuk... a lelke hadd pihenhessen... a testét egy álló esztendeig ették a vadak, szél futta, eső verte, augusztus tizennégy... ezen a napon mult el a fiatal élete... ezen a napon jön maga ide?... ezt akarta hallani, azért jött? Ezért? Gyilkos!

Zimbrán. *(Megdöbben, szavakat keres.)* E... mi... mi... mi az? *(fenyegetően.)* Sokat jár a szád!

Vióra. Maga ölte meg, azt hitte, hogy az uram... de az Isten nem így akarta... maga lölte agyon.

Zimbrán. Láttad?

Vióra. Annyi mintha láttam volna. Maga ölte meg.

Zimbrán *vállat von.* Hát aztán? Én pedig azt tanácsolom neked, ne üsd az orrodát olyan dolgba, amihez semmi közöd.

Vióra. Maga se. Minek jön ide, ha nem akarja az igazat hallani? Ki hitta, menjen! Tőlem el lehet ítéletnapig a maga hazájába, sohse lássam, hírét se halljam, még a neve hallására is bedugom a füleimet.

Zimbrán. Annyira szeretsz?

Vióra. Annyira.

Zimbrán. *(gunyosan)* Hár akkor nem is hivlak tégedet.

Vióra. Hivhat... csak hívjon!

Zimbrán. De a gyereket azt elviszem. Az én fiam, az én vérem, én parancsolok benne.

Vióra. *(remeg az izgalomtól)* Kinek parancsol? Kit visz el maga? Ki a maga fia? Hol a maga fia?

Zimbrán. Most pedig én is azt kérdem: hol a fiam? Hova dugtad? Láttam mikor bejött. *(Az ajtó felé megy.)*

Vióra. *(elébe áll)* Nem igaz... Mit akar hát tulajdonképpen? Mondja meg... de ésszel... Legyen az eszén... Tódor.

Zimbrán. *(érdesen kacag)* Tódor, ahá — Tódor.

Vióra. Menjén!

Zimbrán. Erigy innen.

Vióra. Mit akar ottan? Várjon... várjon... lássa... valamit akarok mondani magának...

Zimbrán. Félre!

Vióra Zimbrán... Zimbrán Tódor... ide hallgass... csak azt akarom mondani, hogy hazudtam... nem a maga fia... de nem ám, nem bizony... megesküdjek? Sohse legyenek boldog, kárhozzak el...

Zimbrán. Nem az én fiam?

Vióra. Nem.

Zimbrán. Conoszabb vagy az ördögnél. Nincs egy igaz szavad. Mikor elhittetted velem, hogy fiam van, mióta ezt tudtam, nem is az az ember felt belőlem, aki voltam. Nem titam, nem bántoltam senki, se embert, se Istent. Gondoltam: fiam van, majd egyszer egy szép napon eljön hozzám, az igazi apjához. Eljön, elhozza a vére... s

VIÓRA

Színmű egy felvonásban.

Írta:

Réti Ödön.

Szeged, 1924

A „Szinházi Újság” kiadása

+

Hírlapkiadó- és Nyomdauvállalat R.-T., Szeged

képpen ?

Zimbrán A fiamat, semmi egyebet.

Vióra. Akkor rossz helyen jár.

Zimbrán. Rossz helyen ugye ?

Vióra. Mondtam már egyszer.

Zimbrán. Egyszer már egyebet is mondtál.

Vióra. Egyebet ? Mondhattam egyebet is.

Zimbrán. Magad mondtad, esküdtél, hogy a fiu a mi gyermekünk. A tied meg az enyém.

Vióra. Én mondlam ?

Zimbrán. El akarod tagadni ? Esküdtél, tagadd csak, tagadd, hiszen te úgy forgatod a szót, ahogy akarod. Mindig is ilyen voltál, szörforgató, szemforgató.

Vióra. Mert, hogy nem lettem a maga felesége ? Nem mondtam meg akkor egyenesen a szemébe, hogy duhaj, iszákos, istentelen, szalad minden szoknya után.

Zimbrán. Azelőtt ezt nem tudtad ?

Vióra (sóhajva.) Ha tudtam volna . . .

Zimbrán Duhaj, iszákos, istentelen . . . vigyázz, hogy a fiad is ilyen ne legyen.

Vióra. Milyen ?

Zimbrán. Mint az apja, mint amilyen én vagyok.

Vióra. A gyerek apja az én hites uram. Az a jó, áldott ember.

Zimbrán (gúnyosan.) Az. A te urad !

Vióra. Az én uram.

Zimbrán. Az a jó, áldott ember.

Vióra. Az egyetlen, jó áldott, hű emberem,
a hies uram.

Zimbrán. Ugy szereted ?

Vióra. Szeretem.

Zimbrán. Az esküvőd napján még engem si-
rattál.

Vióra. Ki mondta ezt magának ?

Zimbrán. Valaki. A szemem . . . meg a szí-
vem . . .

Vióra. Van is magának szíve. Ha szíve volna,
nem jönne ide bajt csinálni, szerencsétlenségét
hozni a házra, ha lelke volna, nem a más ba-
jában keresné az örömet, hanem járna a maga
ujján, elkerülné ennek a háznak még a tájékát is.
Mit akar itt minálunk, miért jön ide ? Menjén in-
nen, menjén, ha Istent ösmer !

Zimbrán. Jöjj el velem Vióra.

Vióra (szórnyalakózza.) Én ? Magával ?

Zimbrán. Jöjj velem Vióra. Eleget voltál már az
uradé. Légy most már az enyém. Olyan jó dol-
god van talán itt az erdőszélen, itt az Isten háta
megett, hétszámra nem látsz embert. Mi ott hon
ki nem fogyunk a mulatságból. Minden vasárnap
tánc, saját zenekar, este mozi.

Vióra. Miattam lehet.

Zimbrán. Szeretnél te táncolni Vióra. Nem bán-
tad, ha átölelek a derekadat . . . nem haragudtál . . .
(*át akarja ölelni, Vióra védekezik, szalad előle, a
férfi nyomában. Vióra hirtelen megáll a szentkép
előtt s rámutatva az égő gyertyára, keményen*

SZEREPLŐK :

Joan	Rubinyi Tibor
Vióra	Farkas Ida
Zimbrán	Klenovits György
Nucu	* * *

SZINPAD :

Az erdőör lakása, vaskos, nyers fenyőfa bu-
torok, a hátsófalnál magasra vetett ág, élénk
színi szővött takaróval, mellette a baloldalon
alacsony főkös szekrény, kétkaru gyertyatartó van
rajta, felette Maria-kép fenyőágayakkal átszítve.
Viaszgyertyák szalaggal átkötve. A baloldalon és
a hátsó falon ajtó, a jobboldalon egy ablak van.
Vadász-jelvények, aggancsok.

Zimbrán. Láttam, az elébb ment fel az erdőbe. Ott ment el az orrom előtt. Egy mogyoróbokorban húseltem vagy két óra hosszat. Aztán egy gyereket is láttam, ott fuikározott körülöttem, Pilleket kergetett. Helyes kis portéka, jóképtű kis legény... Alig tudtam megállni, hogy oda ne szóli/sam: kis fíu hé, gyere az apához. Alig bírtam ki, hogy ki ne ugorjak a bokorból és... (*mutatja mintha karjain vinne valamit*) el... Mi az Vióra? Maradj nyugton. Rád gondoltam..., szó nélkül... nem Zimbrén, azt nem teszed, azt sem tudná az édes anyja, hova lett a magzatja. Azt sem tudnád, hol keresd. Nem igaz? Egész ellágyultam, mikor erre gondoltam. Hidd meg Vióra, egész ellágyultam. (*körülnéz és csendes hangon*) Hol van? Hol a fiam?

Vióra. A maga fia?

Zimbrán. Az én fiam.

Vióra. Mit tudom én, hol a maga fia.

Zimbrán. (*felugrik. dühötől eltorzult arccal kiált*). Nohát tudd meg, azért jöttem, hogy elvigyem a fiamat.

Vióra. Pusztuljon innen, pusztuljon!

Zimbrán. A gyerek nélkül innen egy tapodtat sem megyek.

Vióra (*hangjából kiérzik az aggodalom*). Bolond maga?

Zimbrán. Az, az vagyok, de vigyázz, leszek én mindjárt bolondabb is.

Vióra (*könyörögve*). Mondja, mit akar tulajdon-

ELSŐ JELENET.

Joan, Vióra, később Nucu.

Vióra (*fehércarcu, fekete szemű román szépség. A szentkép előtt áll, leveszi a falról az egyik gyertyát s a tartóba helyezi.*) Várj addig Joan, míg meggyujtom.

Joan (*puska a vállán, oldalán tarisznya. Közélebb megy Viórához s leemeli kalapját.*) Hogyne várnék, hisz éppen csak erre várok még.

Vióra (*keresztet vet, meggyújtja a gyertyát*) Ég. Joan (*keresztet vet.*) Hetedszer gyujtunk ma gyertyát.

Vióra. Hét év — és mintha ma történt volna. Joan. Bizony. Hét év telt el azóta s nekem még most is a fejemben van, hogy én vagyok az oka a halálának. Neki kellene élni helyettem, ez volna az igazság. Az ő vállán volna a puska, ő járná az erdő, ő dalolna, tőle félhének a vadászók.

Vióra. Ugyan Joan, még mindig ezeket a gondolatokat forgatod magadba? Mire való ez? Az Isten akarja ezt így, senki nem másíthatja meg amit ő rendelt. Adj hálát neki. Aztán mi volna én velem? Nem is jó erre gondolni.

Joan. Hiába... különös ez... én itt va-

gyok, élet, fiam van, ő pedig a krivinaí temetőben fekszik. Mit vételt? Mintha adósa volnék neki . . . Van idő . . . szél zug az erdőben, mintha panasza szavát hallanám: Joan, Joan, miért belőlem? Neked jó, te élisz, te jársz-kelsz-dalolsz . . . hidd meg Vióra nem daloltam azóta szívem szerint . . . ne mondhasssa, jó kedved van Joan, jó dolgod van, de én, én.

Vióra. Az isten akarta így. Te nem tehetisz róla. Senki se tehet róla. A gyilkosa lelken szárad szégyen Gligor halála. Ez az igazság.

Joan. Igazad van Viórárn. Annak bezzeg nem fáj a feje, annak szívét nem marja a bánat a gonoszlette miatt.

Vióra. De nem ám . . . a tarisznyában pogácsa is van ám Joan.

Joan. Pogácsa?

Vióra. Tegnap sütöttem, míg az erdőben voltál.

Joan. Adtál a gyerekeknek is?

Vióra. Amennyi csak kellett. (A baloldali ajtóra mutat) Van még elég a kamrában.

Joan. Hol máskál az a gyerek?

Vióra. Biztosan itt van valahol a ház körül, a lepkekel van most nagyon megakadva, azokat kergeti reggeltől estig (kinyitja az ablakat és kiált).
Nucu, Nucú!

Nucu (kiváltva). Itt vagyok.

Joan (mosolyogva). Ha itt vagy, gyere be kis fürgé gyökösökám.

Nucu (hat éves, nagy erős, csupa élet. Szakasz-

talán már nem is ismeresz?

Vióra (hátrál és kezét dugja). Mit akar? Minek jött ide már megint?

Zimbrán. Már megint? Ugyan hányszor jártam én itten?

Vióra. Egyszer, de az is elég volt. Mit akar? Zimbrán. Semmit, mit akarahatnék én itten ugye Vióra?

Vióra. Mi keresni valója van a Joan házában? Zimbrán. A Joan házában? Semmi.

Vióra. Akkor menjen. Menjen Zimbrán!

Zimbrán. Most mindjárt? Ebben a percben?

Vióra. Minél hamarább, annál jobb.

Zimbrán. Minek sietnék? Messze utról jöttem, messze van ide Vulkán, egy napig vasuton, fél napig gyalogszerrel . . . elfáradtam . . . nem sajnálsz?

Vióra Sajnálja az . . .

Zimbrán. Az őrdög, ugye azt akartad mondani?

Vióra. Maga mondta.

Zimbrán. Milyen kardos menyecske lettél Vióra. (Leül.) Ki hitte volna. Leánykorodban nem voltál olyan helyke, de még a multkor se.

Vióra. Mert azt fogadtá, nem jön ide többet, azt hittem mégis csak van magában egy kis becsület. Csak ennyi ni . . . (ujjalval mutatja) de ennyi sincs.

Zimbrán. Ne mond. (kényelmesen nyugtázkodik).

Vióra. Hát csak maradjon . . . míg az uram hazajön, van még magával egy kis beszélni valója.

puskájáról meg a túszejtőrdől ismertek rá az emberek . . .

Nucu. Hát aztán ?

Vióra. Agyonlőtte a rossz ember, még azon az éjszakán, mert azt hitte, hogy az apád.

Nucu. Azt hitte, hogy az én apám ?

Vióra. Azt hitte. Ennek éppen ma van hét éve . . . augusztus tizenégy . . . azért gyujtottuk a gyertyát a Gligor lelkiüdvösségére.

Nucu. Miért lőtte a rossz ember ?

Vióra. Mert ide hallgass: gonosz volt, eladta lelkét az ördögnek s akkor az ördög azt mondta, most már én parancsolok Zimbrán, vért akarok inni Zimbrán, könnyeket akarok inni Zimbrán, jajgatást akarok enni Zimbrán.

Nucu. A Zimbránnak mondta ?

Vióra. Annak, annak.

Nucu. A Zimbrán volt a rossz ember ?

Vióra. Az . . . Gyere fia, nézzünk ki hamar az ablakon, nem látjuk-e még az apádat ? *(ki nyitja az ablakot és kihajol.)* Még nem ért fel. Jaj! Uristen ! *(Gyorsan besukja az ablakot, megkapja a fú kezét. Betuszkolja a baloldali ajtón, ráferdítja a kulcsot. Nyomban nyitlik a bejáró ajtó.)*

HARMADIK JELENET.

Vióra, Zimbrán.

Zimbrán. Adjon Isten. *(Kezét nyújtja Viórnak.)*
Szerencsés jónapot kívánok . . . De büszke lettél . . .

totl úgy van élőzve, mint a felnőttek. Lepke van a kezében). Egy fecsketarku. Addig kergettem míg megfogtam, még van oda kint sok, egy nagy vöröset is láttam, arany pettyek voltak rajta.

Joan *(simogatja a gyermek fejét).* Mért nem fogtad meg ?

Nucu. Majd elesipem. Gyorsan repül. Valamenyit megfogom.

Joan *(megsókojja).* Aztán messzire ne menj, azt megmondom !

Nucu. Nem megyek messzire.

Vióra. Most már benn is maradsz. Elég volt máma a csatangolásból.

Nucu. Csak azt az egyet akarom, a pettyeset. Joan. Anyádnak szót fogadj fiam *(tartsznyájából pogácsát vesz ki).* Ne pogácsa.

Nucu. Pogácsa ? *(beleharap).*

Vióra. Meg sem köszönöd ?

Nucu *(táncolva).* Köszönöm a pogácsát.

Joan. Isten veled Vióra *(megsókojja).* Ha a Fehér Sziklán megláttok, inseitek.

Vióra. Hogyne, intünk bizony, el nem mulasztanám. Ugye Nucú ? *(Megfogja az ura kezét s az ajtóig kíséri.)* Isten veled Joan, vigyázz a szakadéknál.

Nucu. Én is inseitek, aztán hozzon ám valamit.

Joan. Hozok, hozok, csak jó légy *(el).*

MÁSODIK JELENET.

Vióra, Nucu.

Nucu. Kimegyek én is.

Vióra. Itt maradsz.

Nucu. Szeretném azt a petytyeset.

Vióra. Majd holnap.

Nucu. De én most akarom!

Vióra. Csend! Hallottad mit mondott apád?

Itt maradsz szépen.

Nucu. Csak még azt az egyet hadd fogjam meg.

Vióra. Hogy elvigyen a medve? Feláll! a két

lábára, mérges, buh!

Nucu. Nem félek tőle! fogok egy botot, fogok

egy puskát... *(keresgélt).* Minek ég ez a gyertya?

Vióra. Hát csak ég.

Nucu. Minek ég?

Vióra. Majd megtudod, ha nagy leszel.

Nucu. En nagy vagyok.

Vióra. *(lelti, a fiút magához vonja)* Ha csöndben

maradsz, elmesélem neked.

Nucu. Meséljen anyám.

Vióra. Na jól van hát ide hallgass... Volt

egyszer egy jó ember, meg egy rossz ember, ezek

közül az egyik a te apád volt.

Nucu. Az én apám a jó ember volt.

Vióra. Az. És volt még egy másik ember, az

is jó volt. Nagyon, de nagyon jó. Ennek a lelki

túdvösségére ég ez a gyertya.

Nucu. Ez a gyertya?

Vióra. Mácsán Gligornak hívták ezt a nagyon jó embert, ennek a lelki túdvösségéért ég ez a gyertya. Erdőőr volt mint az apád. Szép fiatal legény volt. Akkor te még nem voltál a világon, mikor az történt. Akkor jártam jegyben az apáddal... jegyben jártam?... Dehogy... vagyis aznap volt az esküvőnk. Győnyörtű lakodalom volt. Egy ember, egy kocsi nem maradt otthon. Lobogott a sok pantlika; szép fehér ruhában voltam, szép voltam. Szombat délutántól vasárnap estig tartott a tánc, egy percre sem halgatott el a dunda meg a klarinét. Bolond kedvük volt az embereknek... akkor volt... szombat este... azt mondja az uram: hát Isten veled édes kis feleségem, én most elmegyek az erdőbe, mert engem oda szólít a kötelesség. Mert hogy ő volt soron. Éppen úgy mint máma. Akkor is a vállára vette a puskát és elment... de akkor még sem ment el, mert oda jött az a jó ember Mácsán Gligor és azt mondta: Ne menj el máma erdőt őrizni Joan, neked máma az esküvőd napja van, maradj te csak szépen a feleségednél. Majd elmegyek én helyetted erre az éjszakára. Hát ugy is lett. Még neveltük, mert azt mondta, majd ha én házasodom, te méssz ki az erdőre... De Mácsán Gligor szegény, sohase házasodott meg. Reggel nem jött vissza, se délbén, se este, se másnap, se harmadnap. Egy év múlva találták meg egy szakadékban a holtestét. Nem volt belőle csak a csontja — szép fehér — azt mondják. Csak a

A pápaszem.

Tragikomikus magánjelenet, elmondja egy fiatal leány.

Irla: *Lugosi Döme.*

A leány: estélyi ruhában. Egy asztalkán átmaszkirozáshoz való festékek, nagy keretes szemüveg, öreg néni mellekötő, bóbítá és egy könyv.

A színpad: szobát ábrázol, a háttérben egy ruhakereskedésbeli felöltözött mintabábu.

Tisztelt Publikum!

Ne tessék azt hinni, hogy én most egy verset szavalok, vagy monológot mondok, vagy más efélé, ami szokás ilyenkor a nagyerdemű közönség mulattatására, hanem a nagynémiről akarok mondani egy vig-szomorú históriát, olyat, ami vidámit is, szomorít is egy kicsit, — hiszen ebben az életben minden olyan mulatságos és mégis szomorú.

Miért beszélek Emerencia néniről? Több az oka egynél ennek.

Először is, mert szeretem, másodszor is, mert hasonlítok hozzá, harmadszor, mert utánozni tudom, negyedszer pedig, mert mégis csak kell valamiről beszélni, ha az ember elébed lép te nagyerdemű publikum.

Emerencia néni tehát olyan, mint én vagyok, csak egy kicsit ráncos. *Igy.* Azután meg kötőt és bóbítát visel. *Igy.* Rövidlátó is szegényke, hát pápaszemet is visel. *Igy.*

No ugye, most már egészen olyan vagyok, mint Emerencia néni. Csak még a hangomat kell egy kicsit beigazítani, mert Emerencia néni kicsit sejt, mivel néhány fogát kitorzte a zordon enyészet. *Igy.* Most már egészen így beszélek.

Emerencia néni históriája pedig így következik.

(*Olvass*) „Alfréd forró szerelemmel ölelte magához Máriát s izzó hangon perzselte a fülébe:

— Szeretlek! szeretlek te drága — és most már egyetlen vágyam, hogy az oltár előtt szent friggyel kössön össze a pap . . .“

Istenem! Milyen drága jó fiú. És ennek a Máriának milyen szerencséje van. Egy kis kalaposlány. Hah! modistin. Phi doncé! És egy bankigazgató mégis elveszi . . . nem értem ezeket a modern regényeket, mindent tulásba visznek. Ah!

Mégis igaz van az írónak, ilyen az élet, mi szegény urilányok azért nem megyünk férjhez, mert nem bátorítjuk a férfiakat . . . De miért is bátorítanánk? Mi vagyunk a hibásak . . . nincs szerencsém . . . Tegnap telefonáltam egy snájdig fess tüzerkapitánynak. Nem

ismert. Randevut kértem tőle, ő pedig azt mondta:

— „Viszontlátásra kis baba!“
Istenem! kisbaba! mint én a kis baba. Finom udvarias ember, Kisbaba.

Sietve felvettem az új ruhámat, hogy idejében ott legyek a korzón. Még korán volt, hát ráérem gondolkozni. Igen, ilyennek képzelem el a férfit, akit epedve várok negyvenkét éve. Hogyan fog szólítani? „Emerencia“. Nem, nem így, hizelegve: „Emerencia“, vagy szerelemmel „Emerencia“. Nem. Ez a név nem alkalmas. Röviditek rajta. „Erencia“. Ez még mindig hosszú. Talán így: „Encia“. Ez meg értelmetlen. Legyen hát „Cia“. Cia? Kicsit furcsán hangzik, legjobb lesz ha ebből Cica lesz. Cica. Cica. A kisbabát Cicanak hívják. Ez jó lesz.

Istenem! Tetszem-e majd neki? Ő biztosan megtetszik nekem. Azt hiszem ő a férfi ideál. Még nem láttam, az igaz, de a hangja mély, a zengése erős időre vall. Tehát magas. Szép barna férfi, nagy kék szemekkel, kurtúra pödörött bajuszkával. Ah! Igen, ilyen ő . . . Szépség . . . Báj . . . Adonisz . . . nem! mivel katona, nem Adonisz . . . Inkább Herkules . . .

Az óra üt 1 . . . 2 . . . 3 . . . Na, most kell jönnie. Jaj, izgatott vagyok, rendbe hozom kissé magam. *Kisimítom a ruhám ráncait, a loknikat felborzoló, a szemöldököm lenyúdlazom*. . . Hah . . . mi ez . . . a pápaszem . . . a pápaszem . . . Ez sok férfinak nem tetszik, ha őneki se kell . . . Leveszem . . . de akkor nem látom őt . . . Holnap lorgnont veszek. Az elegánsabb, mint a pápaszem s az ember ha úgy nézi a férfit, az mindjárt feszesre húzza magát, hogy jobban nyerve kegyeink. Most mégis az lesz a legjobb, *leveszem*. Na! így csak szép vagyok? A ruhám vadonatúj, a cipőm szinte, — a hajamat frizíró készítette, az arcom szabályos, sem ragya, sem forradás nem ékteleníti, a hajam még nem is ősz, — s azt, hogy 42 éves vagyok, igazán nem kötöm mindenkinek az orrára. De hány óra lehet most? Hiába nézek a toronyóra felé, nem látok semmit, csak fényt és árnyat, ép hogy neki ne menjek senkinek.

Majd *sétálva várom, nyugodtan, lassan lépdelek, a tulhevésség* nem illene már hozzám . . .

Istenem! hogyan szólít meg . . . vagy én szólítsam őt? Ez nem volna illő. De ki törődik az illemmel, ha szerelemről van szó. Mert szeretem, és felesége akarok lenni, — bár még nem tudom azt se, hogyan ismerem fel őt. De megismerem, s elmondja majd: meglátni és megszeretni, csak egy perc műve volt Emerenciám . . . Nem, pardon, Cicám.

Részíveszek majd a családalapítás-

ban. Alapítunk együtt szép, nagy családot, számtalan gyermeket. Fiút, — mert leány . . . az nem kell, azokat nagyon bajos férjhez adni . . . Négy fiam lesz. Az első katona lesz, mint az apja, a második hírneves ügyvéd, a harmadik keresett orvos, a negyedik pedig . . . az művész lesz, festőművész, aki megörökíti jó szüleit egybekelésük alkalmával és az után.

Psz! Csend! Figyelni. Az óra üt 1. 2. 3. 4. Most jönnie kell . . . Sétálva várjuk.

(*A háttérben álló ruhabábuhoz ér.*)

Istenem! Ez ő. (*gyorsan beszél.*) Jó napot, jónapot uram! Pontos voltam ugye-e? De ön is pontos volt, megdicsérem érte. Ma már oly ritkán lehet pontos férfiakat találni. Azelőtt a nők késtek a randevuról, most mindig a férfiak. Ne tiltakozzon, ez személyes tapasztalatom. Ilyennek képzeltem Önt, lovagiasnak és pontosnak, e két erény együtt jár s a férfinek disze. Ne szabadkozzon kedvesem, tudom minden gondolatát, csak Önhez simulok s érzem mint dobog nemes szíve a zubony alatt. Vártam e percet, égve, tűzben égve s epedtem, hogy ne csalódjak Önben. Nem, nem csalódtam valóban. Magas és gondolkozása is fenkölt, azért képzelem, mily sok irigye és ellensége van. De ne bánja, mindenkinek, ki jellemes és férfi, ellensége van ezernyi. A nő pedig azért van, hogy a férfit a harcban, tűzben fellelkesítse, ne csüggedjen el, küzdjön tovább, mert az a palma amiért küzd, — e női kéz, — méltán megéri azt . . . (*Kis szünet.*) Ó szóljon hát, ne legyen tulszerény. A szerénység is szép erény, de szerelmesek közt, higgye meg, nincs célja, mert a szerénységbe kis hazugság is vegyül, a házastársak pedig legyenek egymáshoz őszinték mindig . . . Látod édesem, én megmondom már most neked, hogy jobb és hivebb asszonyt nálam, ha lámpával keresnéd is, nem találnál. Dolgaidat kutatni sohasem fogom, csak egyre kérlek, maradj hű hozzám, mert ha egyszer . . . csak egyszer lennél hűtlen . . . (*sir.*)

Istenem! Látod, megbántottál, hogyan lehet ilyesmit csak gondolni is. De te hű leszel hozzám, emlékezel, amerre jártunk, mindenki mondta „összeillő pár“ vagyunk.

Na de most már beszélj kérlek, eddig hallgattam, vártam szépen csendben, hogy beszélsz . . . Ne várj bátorítást, mutasd hogy férfi vagy, ki bátoran harcol szíve választottjáért . . . (*Kis szünet.*)

Értem hallgatásodat . . . Igen . . . te csókot akarsz tőlem, mátkacsókot, hívesi csókot. No ne . . . itt mindenki látja . . . Menjünk inkább egy kapu alá . . . Nem? Ah! Ilyen erőszakos vagy? Jó, hát nem bánom . . . de

mégis ily nyilvánosan . . . Istenem! . . . most csattan el az első szüzi csók (átkarolja a bábút, de az felborul nagy zörejjel.)

Istenem! Mi az! Mit tettem? Mi zörgött?... Pápaszemem... (Felteszi.) Jaj! Jaj! Kisbaba! Cica! Istenem! csak egy bábu volt, csak egy kirakatbábu!

*
**

Ez volt az Emerencia tanti vig-szomorú históriája. (Leszedi a pápaszemét, a kötőt, a bóbítát, letörli a ráncokat, közben mondja) Ne sirjatok és ne is nevesselek, mert magunkat éri a könny és a mosoly.

Mi vagyunk az Emerenciák,
a rongybabák az ideálok,
s ha fellesszük pápaszemünket
meglátjuk a sivár világot.

(Függöny.)

— A Kis Marat bemutatója május 14-én lesz. Mascagni világhírű operájának, a Kis Marat-nak első magyar bemutató előadása május 14-én lesz a szegedi színházban. A bemutató iránt országos érdeklődés nyilvánul meg. Értéslésünk szerint ebből az alkalomból a fővárosi sajtó képviselőin kívül Szegedre jönnek ifjú báró Wlassits Gyula, az állami színházak főigazgatója és Mihályi Ferenc főrendező is. A színház operaanszamléja egyébként teljesen felkészülten várják a premiér napját, amely valószínűleg ünnepnapja lesz nemcsak a szegedi színháznak, hanem a magyar színészetnek is.

Legfontosabb csemege különlegességek Guttman és Lelplnkornél. Gizella-tér.

— Növendékmatiné. Gazdy Arankának, a szegedi városi színház kiváló tragikájának színészképző iskolája vasárnap délelőtt matiné-t tart a Korzó Moziban. A matiné nagysikerűnek ígérkezik s bizonyára minden színházlátogató érdeklődik ezután, hogy milyen is lesz a jövő színésznemzedék. A szegedi színésziiskola legtehetségesebb növendéke, Nagy Ilonka, aki komikai szerepörrre készül s aki után már három vidéki színházigazgató érdeklődött. Dehát Nagy Ilonkának ép úgy meg kell várnia az országos színészegyesületi felvételi vizsgáját, mint az iskola valamennyi fellépő tehetséges növendékének. A matiné külön érdekessége Lugosi Dömének tragikomikus jelenete, A pápaszem, amelyet mai számunkban közlünk. A monológot a tehetséges Nagy Ilonka mondja el.

Tardoss-Taussig Ármin

Linoleum-metszet.

Pillangó kisasszony.

A jövő héten ismét új operával gazdagodik a színház műsora: Kedden és csütörtökön színrekerül Puccini legszebb, legszínesebb operája, a *Pillangó kisasszony*. Az operatársulat legjobbjai vesznek részt az előadásban.

A színház igazgatósága a közönség köréből felhangzott kérelemnek óhajt eleget tenni, mikor Puccini világhírű operáját a *Pillangó kisasszonyt* műsorára tűzte.

HETI MŰSOR:

Pénteken, 25-én: *Asszonyok*.

Szombaton, 26-án: *Orpheus a pokolban*.

Vasárnap, 27-én, délután: *Mézeskalács*.

este: *Orpheus a pokolban*.

Hétfőn, 28-án: *R. U. R.*

Kedden, 29-én: *R. U. R.*

Szerdán, 30-án, Pallay Matild és Medveczky

Bella, a m. kir. Operaház énekesnői fellépésével: *Pillangó kisasszony*.

Csütörtökön, május 1-én, Pallay Matild és Medveczky Bella, a m. kir. Operaház énekesnői fellépésével: *Pillangó kisasszony*.

Pénteken, 2-án: *Rózsalány*.

Szombaton, 3-án: *Rózsalány*.

Vasárnap, 4-én, délután: *Mézeskalács*.

este: *Rózsalány*.

Szombaton, 26-án és vasárnap, 27-én, este:

Orpheus a pokolban.

Operett 4 felvonásban. Zenéjét írta Offenbach.
Rendezői: Rátkei Sándor.

Személyek:

Pluto	Bihari Sándor
Jupiter	Herczeg V.
Orpheus	Ocskay M.
Euridike	Szász Edith
Mercurj	Polgár Gy.
Mars	Molnár R.
Diana	Kmetty I
Közvélemény	Horváth B.
Juno	Gulyásné
Venus	Ila Mária
Cupido	Véghelyi Iza
Minerva	Trunkó B.
Hebe	Szeless M.
Stix Jankó	Bettlák M.

Vilamos szerelési anyagok legolcsóbban Deutschnál, Kállay Albert n 1. Telefon: 871.

Festessen Nagy Pálnál, szobafestő, mazoló, cimfestő Kárász u. 15. szám.

Április 26. án. Reggelig tartó

NYOMDÁSZBÁL

9 órai kezdettel. A 1. szobában.

Maozékó István bőrkereskedése Gizzella-tér.

Papp Zoltán url szabó, Szeged, Petőfi Sándor-sugárút 36.

Legszebben fest, tisztít Lednitzky Iskola-utca 17.

Pénteken, 25-én:

Asszonyok.

Három egyfelvonásos színmű. Irta Tarján Illés.

I.

Céda.

Dramai kép.

Báró Diószeghy Jánosné ...	Farkas Ida
Albertfalvi Margóesy Gusztáv	Klenovits Gy.
Kelléri Keller Gizella, neje ...	Gazdy Aranka
Magda, leányuk	Lengyel Gizi
Balázi Pretzner László ...	Hunyadi J.
Kézdy István	Saáry Gy.
Kádár Kálmánné	Herczegné
Taby Elekne	Borbélyné
Rózsi, leánya	Polgár Ica
Dr. Ormay Akos	Czobor Imre
Csepreghy Mici	Horváth B.
Czakó László	Delly I.
Teleký Tihamér	Szabó István
Pál	Csordás Gy.
Péter	Arday Árpád

II.

Martir.

Dramai kép.

Fodor Károly	Rubinyi Tibor
Erzsi, felesége	Parkas Ida
Vilma, kis lányuk	Réz Ella
László	Delly J.
Dr. Sebes	Herczeg V.
János	Borbély S.

III.

Démon.

Társadalmi színmű.

Dr. Baksányi	Rubinyi Tibor
Emma, felesége	Komáromy G.
Özv. Tagányiné	Uti G.
Pály Miklós	Czobor Imre
Várossy Gyula	Klenovits Gy.

Babós Árpád órasmester műhelye
Oroszlán-utca 6. szám.

Aranyműves munkát, ezüst, kinaezüst ridikült készit, javit Nádudvardy János Kelemen utca 4. szám.

Balogh Sándornál a legjobb kárpi-tosmunkák készülnek. Kossuth Lajos sugárút 6. sz. Tel. 1203.

Hétfőn, 28-án és kedden, 29-én:

R. U. R.

Rossum's Universal Robots.)

Színmű 4 főlvonásban. Irta: Karel Capek.
Fordította: Kosztolányi Dezső. — Rendező:
Gulyás Menyhért.

Személyek:

Harry Domin	Rubinyi
Dr. Gall, mérnök	Czobor
Dr. Hellemeyer	Gulyás
Fabry mérnök	Szabó
Busman konzul	Borbély
Alquist építómester	Herczeg V.
Glory Helén	Komáromy G.
Nana, dadája	Uti Giza
Márius, robotos	Saári Béla
Sulla, robotosnő	Lengyel Gizi
Rádus, robotos	Klenovits Gy.
Dámon, robotos	Molnár
Második robotos	Csordás
Harmadik robotos	Hunyadi
Negyedik robotos	Gáspár

Legelegánsabb cipők

Czetényinél

Szeged, Petőfi-u. 8. Kass-szálló mellett

Megnyit!

BORBÉLY JÓZSEF

Megnyit!

szijgyártó nyerges és bőröndös üzlete.

Attila-u. 6. sz. Elsőrendű bőrárak kaphatók.

Férfi- és női ruhaszövetek feltűnően olcsó árban beszerezhetőek

Gerő Áruházban

Csekonics-u. 4.

Szerdán, 30-án és csütörtökön, május 1-én
Pallay Matild és Medveczky Belia, a m. kir.
Operaház énekesnői felléptével:

Pillangókisasszony

(Madame Butterfly).

Dalmü 3 felvonásban. Szövegét Long János
és Belasco Dávid nyomán írták Illica L. és
Giacosa G. Fordította Várady Sándor. Zenéjét
szerzette Puccini Giacomo. Rendezi Gulyás M.
Vezényli Andor Zsigmond.

Személyek:

Pillangókisasszony (Cso-cso- szán)	Pallay Matild
Suzuki, Cso-cso-szán szolgáloja	Medveczky P.
Kate, Pinkerton neje	Kmetty Ilona
Pinkerton F. B., hadnagy az amerikai Egyesült-Államok tengerészetében	Ocskay M.
Sharpless, az Egyesült-Álla- mok nagasaki-i konzula ...	Bihari Sándor
Goro, nokodo	Keleti Lajos
Yamadori herceg	Hunyadi I.
Bonzo, Cso-cso-szán nagy- bátyja	Bellák Miklós
Császári biztos	Szabó István

x Elsőrendű lóbus és hentesáru kül-
önlegességek csakis Bagl Péternél,
Püspök-u. és rókusai lóbuszarnokaiban
kaphatók.

Pénteken, május 2-án, szombaton, 3-án és
vasárnap, 4-én, este:

Rózsalány.

Operett 3 felvonásban. Írta Joes Miranda.
Zenéjét A. Wállemstr.

Személyek:

Lucien Garidel	Delly
Cornailles	Herczeg
Verd usier	Szabó
Maurice d'Usch... ..	Bellák Miklós
Benerol	Borbély
Crapote... ..	Áári
Pochet	Polgár
Odette	Gábor Mara
Ravmonde	Véghelyi
Cornaillesné... ..	Gulyásné
Baptistine... ..	Horváth B.
Désirée Bridoux... ..	Ila Mária
De Montanvert grófnő... ..	Herczegné
Théodore Lebec... ..	Erdős

Rózsalány.

Conpeigni erdőben egy szatir garázdálkodik.
Ugyanazon időben találkat ad Garridel szere-
tőjének, egy párisi kokollnak. Odettenek,
Pochet vendéglőjében. Garridel felesége rajta-
kapja a találkán, azonban Garridel kivágja
maga, hogy Cornaillessel volt találkája, de ő
beteg s helyette eljött a felesége. Odette meg-
mondja Cornailles régiségkereskedő címét,
akit Garridel felesége fel akar keresni, azon-
ban a férje azt mondja, hogy Cornailles a
kereséit szatir. Ezt egy detektív hallja. Cor-
nailles üzletében megje enik Odette s Garride
és rá akarják őt venni, hogy játssza el a
szatir szerepét, ha jön Garridelné. Cornailles
beleéli magát a szatir szerepébe s mikor eljő
hozá a lánya vőlegényének az anyja, rárohan
s meg akarja csókolni. Mikor Garridel felesé-
gét is meg akarja csókolni, rendőrök jönnek
s letartóztatják. Cornailles, mikor a börtönből
kiszabadul, annyira beleéli magát a szatir
szerepébe, hogy kicsapongó természetű lesz.
Végén mindenki megbocsájt egymásnak.

Hetipénz (koszt) és értékpapírok

Bástya-u.
9. szám.

vétele és eladása
a legelőnyösebb
feltételek mellett:

Tel. 3—85.
és 13—46,

Szegedi Bankegyesület R. T.-nál,

Arcmassage. Archajak eltávolítása. Hajfestés,

Szépségápolás.

Arcápoló és toilette szerek., Parfume és kölniviz
különlegességek elárúsítása. — FÜRST RÓZSI
kozmetikai szalonja, Feketesas-utca 22. sz. II, 16.

LEGNAGYOBB
FÉRFI-, FIU ÉS
GYERMEK
RUHAÁRUHÁZ

Mérték utáni szabóság.
Földes Izsó
Mérték utáni szabóság.

ÖSSZES URI DI-
VATUJDONSÁGOK
LEGNAGYOBB
VALASZTÉKBAN.

Belvárosi Bank és Kereskedelmi r.-t.

Telefonszámok:

14—94 1—57 11—06 4—51.

Aslóvárosi fiókpénztár
Vaspútya-u. 5. Telefon 6—89.

Női felöltő és férfi ruhaujdonságok

Balázs Jenőnél

Szeged, Széchenyi-tér 2. szám.

Telefon: 14-96.

Mézeskalács.

Daljáték 3 fölvonásban, elő- és utójátékkal.
Irla; Emőd Tamás. Zenéjét szerzette: Szirmai
Albert. Rendező: Rátkai. Karnagy: Takács.

Személyek:

Királyné Encella	Gábor Mara
Buhu, udvari bolond ...	Bellák Miklós
Orzsi, városi pesztonka ...	Véghelyi
Jóska, bujdosó katona ...	Bihari
Óreg Jóskáné, a szülője ...	Üti
Lébenláb	Rátkay
Mordizom	Gáspár
Recefisz, fődoktor ...	Molnár
Szvatopluk, főlakáj ...	Borbély
Túzők, városi dobos ...	Polgár
Óreg kondás	Sári

Rózsalány.

Pénteken május 2.-án kerül színre, a szegedi színházban először a Rózsalány a budapesti *Blaha Lujza színház* idei szezonjának nagysikerű operettje. A partitúra minden egyes száma fülbe-mászó, érdekes dal, a szövege pedig még zene nélkül is mulatságos bohózat. Az operettársulat minden egyes tagja a legjobb tudásával vesz részt az előadásban, s ha az előjelek nem csalnak, ismét nagy sikerrel gazdagodik a színházi szezon.

Felelős szerkesztő: Magyar László.

Kiadó: Színházi Ujság lapkiadóvállalat.

Nyomta a „Hírlapkiadó- és Nyomdavidó R.-T. Szeged”

Villanyerőre berendezett sütőde!!
Legjobb kenyér kapható
NEUMAYER JÁNOSNÁL
SZEGED BUDAPEST

Első Szegedi Lóhúsvállalat

ATTILA UCCA 9.

TELEFON 15-44.

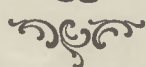
Hol mindennap elsőrendű hizott friss ló- és csikóhús. valamint
kitűnő töltelékek kaphatók SCHEICH ANTAL lómészáros

SZÖLLŐS kölcsönkönyvtár Szeged, Kigyó-ucca 1. szám.

Telefon-sz.

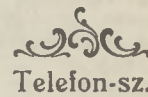
63

Szegedi Gazdasági Bank RT.

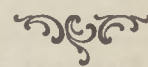
RÁRÁSZ-UTCA 15. SZÁM.

Aranypénzben fizet koszt és folyó-
számla betétekre kamatot.

Telefon-sz.

63

Szövetek, trikó-selymek, rőfösárúk legelőnyösebben

Bihari Miklósnál

Püspök-bazár épület., Mikszáth-u.

Bite Lajos angol és francia
női divat-terme,
Vár-u. 7. (Széchenyi-tér sarok) II. em.

Szécsi Ferenc

férfi szabó, kész férfi-, flu-
és gyermekruha üzlete

Szeged, Csekonits-utca 4. szám.

A színház helyárai:

	Délután	Este	Opera		Délután	Este	Opera
Földszinti és I. em. páholy	60.000	80.000	110.000	II. emeleti első sor	10.000	17.000	20.000
Zsöllye	16.000	22.000	28.000	II. emeleti többi sor	9.000	15.000	17.000
Diszpáholy I. sor	16.000	22.000	28.000	III. emeleti első sor	7.000	12.000	15.000
Diszpáholy többi sor	15.000	21.000	26.000	III. emeleti többi sor	6.000	10.000	12.000
Másodemeleti páholy	50.000	65.000	80.000	Karzati ülő	5.000	7.000	8.500
Körszék I—VII. sor	16.000	22.000	28.000	Földsz. és II. emeleti álló	3.000	5.000	6.000
Körszék VII.—XII. sor	15.000	21.000	26.000	III. emeleti álló	2.500	4.000	5.000
Földszinti zártszék I. sor	12.000	19.000	22.000	Diák jegy	2.000	3.000	4.000
Földszinti zártszék többi sor	10.000	17.000	20.000	Karzati álló	1.500	2.000	3.000

A jegyek fent kimutatott áraban 10%o vigalmi, 3%o forgalmi adó, 2%o színészegyesületi pótdíj bennfoglaltatik.

A „Szinházi Ujság” pénztári ára 1000 K.

A páholyok 4 személyre értendők, minden további személy részére a pénztárnál pótdíj váltandó.

**LEGSZEBB ÉKSZEREK ÉS LEGJOBB
ÓRÁK NAGY VÁLASZTÉKBAN!**

FISCHER JÓZSEF

ékszerésznei, Kárász-utca 14. szám.

Nagy ékszer és órajavító műhely.

Belvárosi Bank mellett, -: Telefon 13-38.

KASS SZÁLLODA ÉS KÁVÉHÁZ SZEGED.

A kávéházban minden este Károlyi Árpád zenekara muzsikál.
Szinészek találkozóhelye.

„**ARIADNE**“ KÖTÖTT-ES SZÖVÖTT
ÁRUGYÁR R.-T. SZEGED. Gyártmányai:
kötött gyapjuni kabátok, sálak, sapkák, fiú és férfi szvetterek, női és gyermekharisnyák a leg-
szébb kivételben és legolcsóbban Tisza L.-körút 32 sz. alatti főelárusítóhelyén szerezhetők be.

Telefon
13-50

KÉZIMUNKAHÁZ
SZEGED, KÖLCSEY-UTCA 10.

Telefon
13-50

D. M. C. áruk gyapjufonalak és selymek nagy választékban kaphatók.
Külön rajzterem. FISCHER IZSÓ

Lednitzky József és Társa

vászon, schiffon, kanavász, női-, férfi és gyermek-kelengye áruháza
SZEGED, KÁRÁSZ-UTCA 9.

Hajfestést minden színben szakszerűen végez **GOTTSCHALL** hölgyfodrász, manikűr
és kozmetikai szalon
Szeged, Kölcsey-utca 2. sz. Paróák modern hajtincsek raktáron.

DOBOZGYÁR

KADLACSEK és ROSENBERG
Szeged, Tisza Lajos-körút 27.

PAPIRZACSKÓGYÁR

VIRÁGH CUKRÁSZDA

Klauzál-tér

SZEGED

Színházi buffé 1. em.

FISCHER uri és női divatkülönlegességek, Szeged, Kölcsey-u. 4.
Kalapok, fehérneműk, kötött-szövöttáruk úri és választékban.

Ha igazán **szép cipőket** akar látni, nézze meg Abonyi és Bakos Testvérek
Lichtmann és Korondi cipőkülönlegességek

kirakatát. Szeged, Kölcsey-utca 1. Royal-épület.

Legszebb fényképek Molnár Rudolf

fényképész műtermében eszközölte, Szeged, Széchenyi tér.

ÁLLANDÓ BEVÁLTÁS!

Tört arany, ezüst, briliáns régi pénz,
Eterna, Doxa, Omega óra, stb. napi áron

Tóth órás, Kölcsey-utca 7.

ZAVIZA LAJOS

villanyvilágítási és erőátviteli vállalat.

Szeged, Horváth Mihály-utca. Telefon 11-94.

Előfizetések és hirdetések
felvételével **KELETI LAJOS**
és **ERDŐS FÜLÖP** van megbizva.

WÉBER MÁTYÁS

uriszabó

Szeged, Széchenyi-tér 6.

Kívánatra vidékre mintát küldök. — Szinészek kedvezményben részesülnek.

Viktória butor berendezés

és bizományi vállalat. Gizella-tér 3.
Ajánl ebédlő, háló és uri szobaberendezést

Vesz és cserél használt butorokat.

**Régiségek, műtárgyak
VLASICS**

Szeged, Széchenyi-tér 5. -: Telefon 17-07.

Legszebb cipők készülnek

Tóth József uri és női cipésznei
Mérei-utca 6-a,

Tessék elolvasni !!

Férfi és női filc- és szalmakalapokat
jelesen javít és átalakít

Mencz Károly és Fia

menekült kalapos Duvoics-tér.
Napló ház. Telefon: 94.

Hölgyfodrász és manikűr-szalon

HOFFMANNÉ

Kállay Albert-utca 1. (Hid-utca)

Hajfestés, hajmosás hajmunkák, babi-
hajvágás, illat- és kozmetikai szerek,
disztük, hejcsatok.